

som udgangspunkt fremsættes senest 9 måneder før det rigsdagsvalg, der skal finde sted inden den påkrævede anden rigsdagsafstemning om forslaget. Der var kun tilstrækkeligt stort flertal (mindst 5/6) for at fravige tidsfristen på 9 måneder for så vidt angik forslaget om konfiskation. Ovennævnte beslutninger skal således bekræftes efter henholdsvis rigsdagsvalget i 1998 og det netop gennemførte rigsdagsvalg.

5. *Beslutningsforslag om forbud mod køb eller besiddelse af børnepornografi*

5.1. Forslag om gennemførelse af et forbud mod køb eller besiddelse af børnepornografisk materiale blev fremsat i form af beslutningsforslag i juni og oktober 1993 af medlemmer af Venstre og Det Konservative Folkeparti. Herom henvises til Folketings-tidende 1992/93, sp. 10299 og tillæg A, sp. 10563, samt Folketingstidende 1993/94, sp. 548, 1982-2020, 11974-89, tillæg A, sp. 589, og tillæg B, sp. 1633.

Beslutningsforslaget blev forkastet i overensstemmelse med en indstilling fra et flertal af medlemmerne i Folketingets Retsudvalg, der henviste til, at det foreslåede område for kriminalisering af besiddelsen af børnepornografi var for bredt og unuanceret. Samtidig blev justitsministeren opfordret til at afholde en høring for Retsudvalgets medlemmer om børnepornografi for at skaffe et sagligt grundlag for at vurdere, hvorledes et lovgivningsinitiativ kunne udformes, således at seksuelt misbrug af børn hindres bedst muligt.

En sådan høring blev afholdt den 5. september 1994 med deltagelse af sagkyndige med lægefaglig og kriminologisk indsigt, repræsentanter for politiet og anklagemyndigheden samt repræsentanter for henholdsvis Foreningen af Pædofile og Foreningen Red Barnet.

5.2. I tilknytning til behandlingen af beslutningsforslaget anmodede Justitsministeriet Rigsadvokaten om i samarbejde med bl.a. Rigspolitechefen og politikredsene at foretage en undersøgelse af politiets fund i praksis af børnepornografi og efterforskningsmulighederne i den forbindelse.

Rigsadvokaten har i en skrivelse af 3. februar 1994, der er sendt til Folketingets Retsudvalg den 21. februar 1994, redegjort for resultaterne af undersøgelsen.

Rigsadvokaten har i lyset af den gennemførte undersøgelse bl.a. givet udtryk for, at en udbygning af samarbejdet mellem politikredsene indbyrdes, med Rigspolitechefen og med udenlandske myndigheder, f.eks. via den svenske forbindelsesofficer i Sydøstasien og Interpol, kan bidrage til en effektivisering af

retsforfølgningen i sager om børnepornografi. Rigsadvokaten har i den forbindelse anbefalet, at fremtidige oplysninger samles centralt hos rigspolitechefembedet.

Det er efter Rigsadvokatens opfattelse meget tvivlsomt, om der er knyttet så væsentlige præventive virkninger til en kriminalisering af den blotte besiddelse af børnepornografisk materiale, at en sådan kriminalisering overstiger de principielle betænkeligheder ved indgrebene i privatlivets sfære, som denne kriminalisering med tilknyttet behov for efterforskning vil medføre.

6. *Justitsministeriets overvejelser og forslag*

6.1. Efter den gældende § 235 er besiddelse af børnepornografisk materiale ikke i sig selv strafbart. Strafansvar efter bestemmelsen ifaldes kun, hvis man erhvervsmæssigt sælger eller på anden måde udbreder eller med forsæt hertil fremstiller eller skaffer sig materialet.

Som anført ovenfor i pkt. 2.3. vil selve optagelsen af børnepornografiske billeder efter omstændighederne kunne indebære en overtrædelse af andre straffelovsbestemmelser, særligt §§ 222, 224, 225 og 232. Baggrunden for den nugældende bestemmelse i § 235 var imidlertid bl.a., at det i praksis havde vist sig at være forbundet med store bevismæssige vanskeligheder at gennemføre straffansvar efter de nævnte bestemmelser. Det nuværende forbud mod erhvervsmæssig udbredelse af børnepornografi er således navnlig begrundet i hensynet til forebyggelse af overgreb mod børn i forbindelse med fotografiske optagelser.

Både FN's Menneskerettighedskommission og Nordisk Råd har anbefalet, at den blotte besiddelse af børnepornografi kriminaliseres, ligesom Europarådets Ministerkomité har henstillet, at spørgsmålet gøres til genstand for nærmere overvejelser, jf. nærmere ovenfor i pkt. 3.

I Norge er der gennemført regler, der kriminaliserer besiddelse af børnepornografi, og i Sverige har Riksdagen truffet beslutning om at kriminalisere besiddelsen af børnepornografisk materiale, jf. nærmere ovenfor i pkt. 4.

På baggrund af, at produktion af børnepornografisk materiale i mange tilfælde sker ved alvorlige strafbare handlinger mod børn, kan det virke stødende, at besiddelsen af materialet ikke er strafbar. Et forbud mod besiddelse af børnepornografisk materiale markerer en klar afstandtagen fra seksuelt misbrug af børn, samtidig med at det bidrager til at værne børns rettigheder. Dertil kommer, at et forbud mod besiddelse muligvis vil kunne medføre en vis begrænsning af efterspørgslen efter børnepornogra-